

Arrest

nr.164 226 van 17 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en
Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 15 maart 2016 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve vereenvoudiging van 12 maart 2016 houdende bevel tot terugdrijving (Bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Annick HAEGEMAN, die loco advocaat Marc MERRIE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Souad BOUHMAADI, die loco advocaat verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 12.03.2016 met vlucht EY057 (Ethias Airways) komende van Abu Dhabi aan in de luchthaven van Zaventem. Hij was in het bezit van een visum type D, geldig voor 180 dagen, van 22.02.2016 tot 20.08.2016, afgegeven door de Belgische ambassade te New Delhi.

Hij verklaarde naar België te komen om er zijn Belgische echtgenote te vervoegen.

1.2. Op 12.03.2016 werd er, onder een bijlage 11, conform artikel 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, een beslissing tot terugdrijving genomen, wegens onduidelijk reismotief, openbare orde, schijnhuwelijk. Hij nam er diezelfde dag kennis van. Dit is de thans bestreden beslissing.

BIJLAGE 11 TERUGDRIJVING

de heer / mevrouw :

naam M. voornaam M.R.

geboren op 21.10.1983 te HABIGANJ geslacht (m/v) Mannelijk
die de volgende nationaliteit heeft Bangladesh wonende te [...]

houder van het document paspoort nummer BB0926534

afgegeven te DIP/DHAKA op : 28/08/2014

houder van het visum nr. 011489010 van het type D afgegeven door

geldig van 22/2/2016 tot 20/08/2016

voor een duur van 180 dagen, met het oog op :

afkomstig uit Abu Dhabi met de vlucht EY057 op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

om de volgende reden(en) :

(A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument /van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid 1, 1°/2°)2

Reden van de beslissing:

(B) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2

Reden van de beslissing:

(C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2

Reden van de beslissing:

(D) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst visum of verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2

Reden van de beslissing:

1 De naam en de hoedanigheid van de overheid vermelden.

2 Schrappen wat niet past.

1

(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing: Betrokkene verklaart naar België te komen om zijn vrouw te vervoegen die in België woont en met wie hij op 18/07/2014 getrouwd is. Zijn vrouw is X en heeft de Belgische nationaliteit. Ze hebben elkaar leren kennen in 2014. Er werd met X telefonisch contact opgenomen en er werden haar gedetailleerde vragen gesteld. Het duurt steeds lang alvorens de vrouw een antwoord geeft op de vragen van de politie en tijdens het gesprek is op de achtergrond steeds het geluid te horen van papieren. Hieruit blijkt dat zijn vrouw niet op de hoogte is van bepaalde details. Het is ook vreemd dat X haar kersverse echtgenoot niet kwam ophalen op de luchthaven, dit terwijl ze van elkaar gescheiden waren gedurende 2 jaar. Zij verklaart hierop dat ze een te drukke dag heeft, inkopen moest doen, geen wagen heeft en er een vriend van haar is die betrokkene komt ophalen op de luchthaven. De persoon die betrokkene komt ophalen is X. Er wordt met X telefonisch contact opgenomen. Hieruit blijkt dat zijn zoon getrouwd (6 à 7 jaar) is geweest met X en dat X een goede vriend van hem is. X kan echter niet zeggen of X reeds getrouwd is geweest. Het is door met zijn zoon X te huwen dat X naar België is kunnen komen wonen. X kan niet vertellen waarom Akter Lucky niet zelf haar echtgenoot komt ophalen op de luchthaven. Hij zegt dat zijn vrouw nog een steeds goede vriendin is met X. X zelf verklaart dat hij X maar 2 dagen kende en dan zijn getrouwd. X draagt zijn trouwring niet en verklaart dat hij hem heeft thuis gelaten omdat hem dit werd aangeraden. X kan niet zeggen of zijn vrouw X reeds kinderen heeft. Bovendien kent hij de geboortedatum van zijn vrouw niet. Hij kan enkel zeggen dat ze ongeveer 24 jaar is. Hij verklaart dat X zijn broer is. Hij weet zelf niet waarom zijn vrouw hem niet komt ophalen. Aan X wordt gevraagd om de naam van zijn ouders te geven. De vader noemt Xi en

de moeder X Aan X wordt ook gevraagd om de naam van zijn ouders te geven.

X geeft dezelfde namen. Aan X wordt gevraagd waarom X hem

broer noemt. X verklaart dat in Bangladesh de ouders allen dezelfde naam hebben en

verder komt hier geen duidelijk antwoord op. Er worden dus heel verschillende antwoorden in deze zaak gegeven. Het visum D met nummer 011489010 is geannuleerd.

(F) Heeft reeds gedurende negentig dagen in een periode van 180 dagen op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verbleven (art. 3, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980, en art. 5, paragraaf 1, inleidende formule, en paragraaf 1bis, van Schengengrenscodex)

Reden van de beslissing:

(G) Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de

terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)

Reden van de beslissing:

(H) Staat ter fine van weigering van toegang gesignaleerd (art. 3, eerste lid, 5°, 8°, 9°)2

in het SIS , reden van de beslissing:

in het ANG / Algemene Nationale Gegevensbank, reden van de beslissing:

(I) Wordt geacht de openbare orde en de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een van de Lid-Staten van de Europese Unie te kunnen schaden (art. 3, eerste lid, 6°/7°) 2

Reden van de beslissing:

Opmerkingen: Het visum D met nummer 011489010 is geannuleerd.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing

2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/57, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen”.

2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

Onderhavige vordering is een in artikel 39/82, §4, tweede lid, bedoelde vordering.

Zij werd ingesteld binnen de tien dagen na kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Zij is tijdig ingediend en is derhalve ontvankelijk.

3. Over de vordering tot schorsing

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

3.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

3.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

In casu bevindt de verzoekende partij zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed. Dit wordt ook niet betwist door de verwerende partij. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder “middel” wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Wanneer op basis van de uiteenzetting van de middelen, het voor ieder weldenkend mens zonder meer duidelijk is, dat de verzoekende partij een schending van een dergelijke bepaling van het EVRM heeft willen aanvoeren, mag het niet nauwkeurig of verkeerd vermelden door de verzoekende partij van de door haar geschonden geachte verdragsbepaling geen drempel zijn voor de Raad om niet over te gaan tot een beoordeling van de verdedigbare grief.

Ten einde in overeenstemming te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, is de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden. De draagwijdte van de verplichting dat artikel 13 van het EVRM op de Staat doet wegen, varieert volgens de aard van de grief van de verzoekende partij (*cf.* EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 289 en 293; EHRM 5 februari 2002, Čonka/ België, § 75).

De verzoekende partij moet in het verzoekschrift een verdedigbare grief aanvoeren, hetgeen inhoudt dat zij op aannemelijke wijze kan aanvoeren dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM (vaste rechtspraak EHRM: zie bv. EHRM 25 maart 1983, Silver en cons./Verenigd Koninkrijk, § 113).

Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het *prima facie* karakter ervan. Dit *prima facie* onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM, moet, zoals gesteld, verzoenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn

over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

De Raad doet overeenkomstig artikel 39/82, §4, vierde lid, van de Vreemdelingenwet een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, en inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

3.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

Voorafgaand : Verwerping exceptie verwerende partij bgv in het kader van gebonden bevoegdheid:

Vooreerst wijst de Raad erop dat geen bevel om het grondgebied te verlaten mag worden gegeven wanneer dat in strijd zou zijn met een aantal verdragsrechtelijke bepalingen, waaronder het EVRM (cf. RvS 26 augustus 2010, nr. 206.948). Dit blijkt ook uit het gestelde in artikel 74/13 van de vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”*

Hoewel de gemachtigde in bepaalde gevallen is gebonden op basis van artikel 7 van de vreemdelingenwet om een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven, mag dit niet worden begrepen als een verplichting die op automatische wijze en in alle omstandigheden geldt (RvV 19 december 2013, AV, nr. 116.003). Een dergelijke verplichting geldt uiteraard niet indien de effectieve terugkeer van de vreemdeling een schending met zich mee zou brengen van de artikelen 3 en 8 van het EVRM (Doc. Parl., 53, 1825/001, p. 17). Het onregelmatig karakter van het verblijf voldoet op zich niet om de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, te rechtvaardigen zonder dat andere elementen, met name elementen verbonden met fundamentele rechten verbonden aan de artikelen 3 en 8 van het EVRM zoals weerspiegeld in de artikelen 74/13 en 74/17 van de vreemdelingenwet, evenzeer in rekening worden genomen. De gemachtigde is in deze materie dus, in tegenstelling tot wat verwerende partij beweert, niet verstoken van enige appreciatiebevoegdheid. De exceptie van onontvankelijkheid, opgeworpen door de verwerende partij, wordt dan om deze redenen dan ook verworpen.

3.3.2.1. In een eerste middel voert verzoekende partij de schending aan van de materiële en formele motiveringsplicht en de schending van de zorgvuldigheidsplicht. In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van de beginselen van redelijkheid en zorgvuldigheid. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht en de hoorplicht. In een vierde middel stent verzoekende partij zich op de schending van de formele en materiële motiveringsplicht, en de onwettigheid van de beslissing.

Verzoekende partij betoogt dat de beslissing steunt op het motief *“Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven. (artikel 3, eerste lid, 3°)”*, terwijl hij in het bezit is van een visum type D, geldig voor een periode van 22 februari 2016 tot 20 augustus 2016. Verzoekende partij vervolgt dat verwerende partij haar visumaanvraag positief heeft beantwoord en haar een visum D heeft toegekend. Zij wijst er op dat het op basis van dit visum is en binnen de haar daarin verleende rechten dat zij naar België is afgereisd. Verzoekende partij stelt dat als verwerende partij van oordeel was dat zij niet aan de voorwaarden voldeed voor een visum D, zij dit visum niet had mogen verlenen. Verzoekende partij betwist dat de tekst in de bestreden beslissing een correcte weergave is van wat hij of de andere ondervraagden in dit dossier hebben verklaard. Tot slot wijst verzoekende partij er op dat niet wordt gemotiveerd waarom het visum is geannuleerd en geen aparte beslissing met de annulatie van het visum werd betekend.

3.3.2.1.1. Verwerende partij stelt onder andere het volgende in de nota: *“Verzoeker toont het tegendeel niet aan doch beperkt zich tot het stellen dat de aangehaalde redenen niet duidelijk zijn. Hij weerlegt nergens de stelling dat hij zijn echtgenote niet of nauwelijks zou kennen, noch dat zijn echtgenote niet op de hoogte was van bepaalde details.*

Waar hij stelt niet te begrijpen waarom hem een visum D werd toegekend doch later geannuleerd, merkt verwerende partij op dat het visum verzoeker werd toegekend daar aan de voorwaarden van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet werd voldaan. De voorwaarden van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet werden hierbij niet onderzocht.

Waar hij stelt de tolk niet begrepen te hebben dient te worden opgemerkt dat hij hiervan nergens melding gemaakt heeft tijdens zijn verhoor door de luchthavenpolitie. Hij heeft evenmin aangegeven dat hij enkel Bengaals Sylet-Habigonj spreekt terwijl de tolk enkel Bengaals Kolkata machtig was.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat zijn visum geannuleerd werd omwille van de redenen aangehaald in de voorliggende beslissing, te weten een onduidelijk reismotief, schending van openbare orde en schijnhuwelijk.

Verzoeker toont niet aan welke elementen werden veronachtzaamd bij het nemen van de bestreden beslissing en evenmin dat in de bestreden beslissing een verkeerde voorstelling werd gemaakt van de feiten.”

3.3.2.1.2. Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoekende partij op 12 maart 2016 een beslissing van weigering van toegang met terugdrijving werd betekend. In de motivering van de bestreden beslissing leest de Raad dat *“het visum D met nummer 011489010 is geannuleerd”*. In het administratief dossier bevindt zich inderdaad een stuk *“weigering / nietigverklaring / intrekking van een visum”* op naam van verzoekende partij, doch uit niets blijkt dat deze beslissing zou zijn betekend. Hoe dan ook, in tegenstelling tot wat de raadvrouw van verzoekende partij ter terechtzitting stelt, blijkt uit het verzoekschrift dat enkel beroep aangetekend wordt tegen de beslissing houdende weigering van toegang met terugdrijving (bladzijde 3 verzoekschrift).

De Raad wijst er vooreerst op dat waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekende partij *“niet in het bezit (is) van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven. (artikel 3, eerste lid, 3°)”*, dit motief prima facie niet kan worden bijgetreden. Verzoekende partij is immers in het bezit van een visum D. Een visum type D werd aan verzoeker afgegeven door de Belgische ambassade in New Delhi, waardoor zijn verblijfsrecht in het kader van gezinshereniging in België werd vastgesteld. De Raad benadrukt dat de afgifte van een visum type D in het kader van gezinshereniging enkel plaats heeft na een onderzoek omtrent alle voorwaarden inzake gezinshereniging, in casu de voorwaarden gesteld in artikel 40ter van de vreemdelingenwet. Aangezien werd vastgesteld dat verzoeker voldeed aan de voorwaarden in artikel 40ter van de vreemdelingenwet, vormde het visum type D de vaststelling dat verzoeker het recht had om het Belgische grondgebied binnen te komen met het oog op een verblijf van meer dan drie maanden. Voorts wordt benadrukt dat ook de afgifte van een F-kaart enkel de vaststelling vormt dat de betrokkene voldoet aan de voorwaarden die door de relevante bepalingen van de vreemdelingenwet worden opgelegd, maar op zich geen rechtscheppende handeling is. Aangezien het verblijfsrecht van het familielid van de Belg een declaratief karakter heeft, wordt verzoeker geacht dit verblijfsrecht te hebben genoten vanaf het ogenblik van de aanvraag tot erkenning van dit recht. Niets belet de minister of zijn gemachtigde te controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht voldaan wordt. Het gegeven dat er twijfels zijn over het huwelijk van verzoekende partij doet op dit moment prima facie niet terzake nu blijkt dat verzoekende partij in het bezit was gesteld van een visum type D.

De middelen zijn ernstig.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

3.4.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247). Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoekende partij, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding *prima facie* een verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

De voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is ten slotte conform artikel 39/82, §2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.(artikelen 2,3,4, eerste lid en 7 van het EVRM).

3.4.2. De beoordeling van deze voorwaarde

In haar verzoekschrift geeft de verzoekende partij als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan zij een geldig visum heeft verkregen met het oog op de procedure gezinshereniging.

Ieder redelijk denkend mens ziet onmiddellijk in dat de verzoekende partij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan.

Aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan/ niet voldaan.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend en zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

Kamervoorzitter,

mevr. S. PIETERCIL,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,